

NIŻNIK (1) *sb m*

I sg niżniki(e)m.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Najniższa z figur w kartach; walet:

Szereg: »i tuz i niżnik«: Bo tá y tuzem wygra czáfem y niżnikiem/ A ktoby iey chciał vmknąć być mu nieboźczykiem. RejZwierc 270.

BK